

Stosowanie dolistne azotanu potasu do indukcji pęknięcia uśpionych pąków kwiatowych w uprawie mango

Dokładny mechanizm działania podawanego dolistnie azotanu potasu w celu przerwania uśpienia pąków na drzewach mango wciąż nie jest w pełni znany. Wskaźnik intensywności kwitnienia 4 (kwiaty na całej koronie) i dłuższe kwiatostany na drzewach, na które zastosowano paklobutrazol (PBZ), były wynikiem indukcji pęknięcia pąków kwiatowych opryskami KNO_3 w stężeniu 2%, podczas gdy wskaźnik intensywności kwitnienia upraw kontrolnych wyniósł 2 (kwiaty na mniej niż 25% powierzchni korony). Na drzewach, na które zastosowano PBZ, odnotowano wiechy dłuższe o 12,3% oraz utrzymywanie owoców większe o 67% (tabela 1).

Zawartość kwasu giberelinowego w pędach mango musi być niska, aby umożliwić akumulację ogółu węglowodanów niestrukturalnych, głównie skrobi, w liściach i pąkach, i wczesne tworzenie zawiązków kwiatów. Azotan potasu indukuje pęknięcie uśpionych pąków kwiatowych, lecz nie odpowiada za przekształcenie pąków wegetatywnych w pąki reprodukcyjne, ponieważ zawiązki kwiatów występowały przed zastosowaniem KNO_3 .

Tabela 1. Wpływ oprysku paklobutrazolem (w dawce 1 g PBZ na metr średnicy korony) na intensywność kwitnienia i utrzymywanie owoców na drzewach mango odmiany „Carabao” poddawanych opryskowi KNO_3 .

Zabieg	Intensywność	Opis	Długość wiechy (cm)	Liczba utrzymanych owoców
Uprawa kontrolna	2	25–50% ma kwiaty	14	1
PBZ	4	liczne kwiaty na całej koronie	15	2

